

Anais Gaudemard, arpa

Cicle ECHO Rising Stars
Dijous, 17.06.19 –20h
Petit Palau

Louis-Claude Daquin (1694-1772)
“Le coucou”, de *Peces per a clavecí (llibre tercer)*

Gabriel Fauré (1845-1924)
Impromptu núm. 6, op. 86

Claude Debussy (1862-1918)
Clair de lune

Henriette Renié (1875-1956)
Légende, sobre el poema *Les elfes* de Leconte
de Lisle (1818-1894)

Camille Pépin (1990)
Nighthawks, peça per a arpa sola basada
en un quadre d'Edward Hopper (1882-1967)
(Estrena; obra encàrrec de La Cité de la
Musique-Philharmonie de París, Fundació
Calouste Gulbenkian de Lisboa i ECHO)

Albert Zabel (1834-1910)
La source, op. 23

Mikhaïl Glinka (1804-1857)
“The Lark”, d'*A farewell to Saint Petersburg, IMG*
9, núm. 10

Bedřich Smetana (1824-1884)
“Vltava” (El Moldau), de *Ma Vlast, op. 43*
(arranjament per a arpa)

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense
pausa

“No el vaig veure trucar
a la porta de casa
carregat amb el sol. [...]».

Màrius Sampere– “No el vaig veure”
Oniris i el tret del caçador, 1987

ECHO EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Concert presentat per:
Philharmonie de París i
Fundació Gulbenkian Lisboa

Comentari

De vegades la música d'un cert territori té un gust especial per un instrument determinat. És el cas de l'arpa, que, a desgrat de ser instrument nacional a països tan distints com Irlanda o el Paraguai, té en la música francesa un especial refinament, propiciat sens dubte per un interès particular a millorar l'instrument i dotar-lo d'un repertori adequat. Amb tot, aquest interès no seria efectiu si no despuntessin figures interpretatives o compositives en aquest sentit. És el cas d'Henriette Renié, que fou una excel·lent virtuosa, pedagoga i compositora dedicada quasi íntegrament al seu instrument. La seva *Légende* és una deliciosa peça inspirada pel poema *Les elfes* del poeta simbolista Leconte de Lisle. A tall de curiositat, Renié fou mestra, per exemple, de Harpo Marx. També nombrosos compositors contemporanis seus escrigueren peces per a Renié. És el cas de Gabriel Fauré, que li dedicà el seu *Impromptu*, una obra molt virtuosística. La tradició arpística francesa continua ben vigent, tant pel nivell dels intèrprets (Anaïs Gaudemard n'és un bon exemple) com per l'interès dels compositors. *Nighthawks*, de la jove compositora Camille Pépin, és una suggeridora impressió musical inspirada pel cèlebre quadre homònim d'Edward Hopper.

L'equivalent de Renié a Rússia fou l'alemany Albert Zabel, que de ben jove s'instal·là a Sant Petersburg com a arpa solista de l'orquestra i fou nomenat per Anton Rubinstein professor del Conservatori de la ciutat. Del catàleg ingent d'obres que deixà íntegrament per al seu instrument, en destaca *La source*, una coneguda peça que admirà Txaikovski.

Tanmateix, la quantitat de repertori per a arpa sola és reduïda, i els arpistes han d'adaptar sovint obres d'altres instruments, principalment del piano. És el cas de la resta d'obres del programa d'avui. Si Louis-Claude Daquin és una de les principals figures de l'escola de clavecinistes de la França del XVIII, el seu *Le coucou* és també una obra molt coneguda. No es pot dir menys del cèlebre *Clair de lune* de Claude Debussy. *Lalosa* és una bonica cançó de Mikhaïl Glinka que Mili Balàkirev transcrigué per a piano anys més tard. El compositor txec Hanuš Trneček (1858-1914), un altre referent de la literatura arpística, realitzà un espectacular arranjament-fantasia per a arpa del cèlebre poema simfònic *El Moldava* del seu compatriota Bedřich Smetana.

Sergi Moreno Lasalle, músic i crític musical

Anaïs Gaudemard

Va estudiar al CNSMD de Lió (primer premi per unanimitat i amb felicitacions del jurat l'any 2013) i a l'HEMU de Lausana, on obtingué el Màster Especialitzat Solista amb les més altes qualificacions i rebent també el primer Premi Jost el 2015, que recompensa la millor execució d'un concert. Des del 2014 està becada per la Fondation d'Entreprise Banque Populaire, per poder focalitzar-se en la creació i l'encàrrec d'obres per a arpa.

És una de les millors arpistes actuals i brillant intèrpret de la nova generació. Ha guanyat diversos primers premis importants, com el Premi Pierre Salvi, Premi Jean-Paul Neu du FMAJI, Premi del Concurs Internacional d'Israel, premi especial a la millor interpretació de l'obra *The crown of Ariadne* de Murray Schafer per a arpista tocant percussió, segon premi i premi especial atorgat per la Münchener Kammerorchester al Concurs de l'ARD a Munic; i Premi Thierry Scherz al festival Sommets Musicaux de Gstaad, concedit per la Fondation Pro Scientia et Arte. Ha enregistrat els *Concerts per a arpa* de Debussy, Boieldieu i Ginastera amb l'Orchestre de l'Opéra de Rouen, seleccionat als premis ICMA 2017, i el disc *Solo*, dedicat a Scarlatti, C. Ph. E. Bach, Fauré, Renié, Hindemith i Hersant, que acaba d'aparèixer al segell Harmonia Mundi.

Ha col·laborat amb orquestres com la Lucerne Festival Orchestra, Münchener Kammerorchester, Symphonie-Orchester des Bayerischen Rundfunks, Israel Philharmonic Orchestra, Israel Symphony Orchestra, Orchestre de Chambre de Lausana, Orchestre de l'Opéra de Rouen Normandie, Collegium Musicum Basel, Hong Kong Sinfonietta, Orchestre Symphonique de Mulhouse, Orchestra I Pomeriggi Musicali i Gulbenkian Orchestra de Lisboa; i ha estat dirigida per C. Abbado, L. Slatkin, K. Ono, N. Kabaretti, E. Krivine, C. Trinks, S. Perry, J. Phillips, K. Griffiths, M. Jansons, J. Lacombe, W-P. Chien, J. Axelrod i T. Koopman. Nomenada ECHO Rising Star 2018-2019, ha actuat aquesta temporada als auditoris de la xarxa. Aquesta temporada també és artista associada de l'Orchestre Symphonique de Mulhouse. Anaïs Gaudemard toca amb una arpa Style 23 Gold, oferta per la casa Lyon & Healy (Chicago) arran del premi aconseguit al Concurs Internacional d'Israel.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat